

GAZETA LWOWSKA.

We Czwartek

N^{ro}. 143.

5. Września 1816.

Wiadomości krajowe.

Z Lwowa. — Dla powiększenia pensyi nauczyciela trywialney szkoły Sokalskiej w Cirkule Żółkiewskim zobowiązali się rocznie dopłacać. JX. Pleban Zahaygiewicz 25 Zr.; Magistrat 25 Zr.; gmina mieyska 50 Zr.

Dowód ten gorliwości w popieraniu nauki młodzieży, podaie Rząd krajowy do powszechney wiadomości.

w Lwowie d. 12. Sierpnia 1816.

Z Wiednia d. 27. Sierpnia. — N. Cesarz i Król powrócił d. 24. t. m. z Holicza do Schönbrunn.

Jego C. K. Mość raczył Kapitanowi swojemu król. Węgierskiej gwardyi szlacheckiej przyboczney, Marszałkowi-Porucznikowi pełnemu Xięcia Esterhazemu de Galantha, i synowi tegoż Ces. Austryackiemu Posłowi przy Dworze Angielskim Xięciu Pawłowi Esterhazemu de Galantha — pozwolić, a żeby przyjęli i nosili wieli Krzyż król. Hannowerskiego orderu Guelfów, którymi obdarzonymi zostali od Xięcia Rejenta Angielskiego na znak życzliwości i przychylności jego dla obudwóch.

Wiadomości zagraniczne.

Hiszpania.

Na żądanie Króla udzieliła Stolica Apostolska Pawieńskim Zakonom w Królestwie Hiszpańskim pozwolenie, a żeby znajdujące się w nich Zakonnice trzymały się edukacyą młodych pańienek, dla przywrócenia dobrych obyczajów, w ciągu długiey wojny rewolucyney tak bardzo zepsutych.

Wcale nowem rozporządzeniem wydał Król rozkaz: a żeby pomimo nadwzrężonego stanu dochodów, wygotowano małą flotę dla utrzymania powagi Hiszpańskiej bandery przeciwko Barbaryczykom Afrykańskim, których zachwalstwo codziennie wzmaga się. Warownie Ceuty mają być rozszerzane i dostatecznie zaopatrzone w to wszystko, co ich uczynić może

zdolnemi do odparcia każdego napadu tych Afrykańskich rozbojników morskich.

Według nowszych wiadomości z Kadyxu postanowić mieli kupcy tamteysi na kilku zgromadzeniach a żeby nsiąc kilka Angielskich okrętów, i wygotować takowe do krażenia przeciwko rozbojnikom morskim Buenos - Ayreskim. Mają oraz złożyć Rządowi zakłady pieniężne, aby był w stanie, płynącym z portu Kadyxskiego do Ameryki Hiszpańskiej, kupieckim okrętom dodawać dla bezpieczeństwa okręty wojenne.

Wielka Brytania.

Mówią, że Xiąże Rejent chce nadać Królestwu Hannowerskiemu Konstytucyę podobną do Angielskiej. Xiąże Cumberlandii ma ją tam zawieść i rezydować na przyszłość jako Wice-Król w zamku Hannowerskim.

Listy z Jamaiki donoszą, że Francuzki Jenerał Humbert zostać miał Naczelnym Wodzem woysk Meksykańskich powstańców składających się z 50,000 ludzi dobrze uzbrojonych. Officerowie, którzy mu towarzyszyli otrzymali pod nim dowodztwa. Też same listy za których osnowę iednakże ręczyć nie można, zapewniają, że woysko Jenerała Morilla po ostatniey bitwie stoczoney na równinach Bagety zupełnie prawie zniszczone zostało, i że sam Jenerał ten, z trudnością tylko uratował się schronieniem do Kartageny.

Gazeta Nowo-Yorska (Columbian) zawiera doniesienie z Carupany, głównego stanowiska powstańców Nowey Grenady z d. 6. Czerwca, według którego zdaie się potwierdzać kłeska Jenerała Morilla, i cofnienie się jego aż do Monpoxu. Toż samo doniesienie zapewnia także, że Dowódca powstańców Zaraza zagroza znowu licznym korpusem stolęc Venezueli, i że drugi Dowódca nazwiskiem Cadreno pobił i zniszczył oddział 500. Hiszpanów ktorami dowodził Gubernator Hiszpański Guiana.

Francya.

Pułkownik Bernard, z rozkazu Ministra Policyi aresztowany jako intrygujący partyzant

terazniejszemu Ministerium, z którego korespondencji Monitor kilka wypisów oznaymił, wypuszczooy został znówu na wolność.

Rozsządaną już (namienioną w numerze 136 gazety naszej) sprawę pomiędzy Abbé Du-klosem i Hrabią Epinay S. Luc. Jeneralny Adwokat przedstawiał, ażeby nie sprzedanych jeszcze dobr Bethüńskich, żadnemu z obydwóch prawujących się o nie, nie wydano; ponieważ zmarła Hrabina Bethüne dobr tych, które w czasie iey śmierci konfiskacyi podlegały, Abbemu zapisywać nie mogła, Hrabia zaś jako wcale daleki poboczny krewny na może żadnego do nich czynić roszczenia. Są przynał ie przecież Abbemu.

Wydano teraz z druku wzmiąnkowany w kilkunstu publicznych gazetach list Fouche-go do Xięcia Wellingtona. Autor obiecuie wyjaśnić w nim okoliczności tyczące się 1) Krolewskiego powrotu. 2) przyjęcia Ministerium Policyi przez niego 3) rozporządzenia z d. 24. Lipca według którego wymienione osoby wyięto od amnestyi; 4) iego poselstwa do Drezna, i przyczyn, które mu przeszkodziły wejść w ciało prawodawcze. — Rozgłoszone pod iego imieniem rapporta do Króla, uznaje ón w prawdzie za swoje, obiecuie ón iednabie wyd é w rzetelnéy osnowie ponieważ w poprzedniczych kształt onychże zepsuto.

Xięże Wellington przybył d. 14. Sierpnia rano do Calais, i pojechał z tamąd do Bruxelii. Jedna Francuzka gazeta twierdzi, że oprócz niego spodziewają się w Cambrai także iednego z braci Xięcia Rejenta.

Prefekt Strassburgski Hrabia Bouthillier wydał poniższy okólnik do Prezydentów (Maires). „Mci Prezydencie! Dowiedziałem się, że woyskowi powołani na nowe dla wcielenia ich częścią do Legii częścią do innych pułków urządzających się w Strassburgu, nie chcą się powodować swojemu przeznaczeniu, i za zwyczaj nie prędkę stawiają się, aż gdy przez żandarmeryę przymuszonymi zostają. Powodem tej kradźności mają być jak mowią, niedorzeczne wiadomości zawierające się w niektórych zagranicznych gazetach, i pogłoski rozsiane w Kraiu przez ukrytych i podłych nieprzyjaciół publicznego pokoju, iakoby nowe niespokojie w Europie wybuchnąć miały, i iakoby Francya dla tego tylko ludzi do woyska zaciągała, ażeby ie oddała pod zarządzenie obcego Mocarstwa. Nie powinieć W. Pan Mci Prezydencie niczego zaniedbywać ażeby podobne bezrozumne i szkodliwe wrażenia na umysłach iego podrządnych; wykorzenione zostały. Wyltomacz im WPan na-

leżycie; że urządzenie woyska nie może pochodzić z obawy iakowéy wojny, którey niepodobieństwo udowodnione jest przez wszelkie polityczne rachuby, lecz iedynie tylko przypisać to mają potrzebie utworzenia woyskowéy siły na zastąpienie za czasem woysk sprzymierzonych, których pobyt na granicach Krolestwa nieszczesne okoliczności na czas nieiaki potrzebny uczyniły; i że roztropna niewapliwość z iaką to urządzenie dzieie się, dostatecznie udowodniać powinna, iak bezgruntowne są owe pogłoski. Ale szczególnéy zwracać muszę całą uwagę W Pana Mci P. Prezydencie, na owe osoby, które takowe wieści znawiają i szerzą. Uzywaj W Pan wszelkich w mocy Jego będących środków śledzenia, ażeby ich odkryć. Nie obawiaj się W Pan okazania za wiele stołności. Naprzód uznaję za dobre wszelkie środki, iakie W Pan przedsięwziąć mozesz. Czas już jest, ażeby zatamować ten strumień niedorzecznych wieści i złych pogłosek, kteremi niektórzy wzgardy godni ludzie starają się wzniecać nowe niespokojie, mniemając że mogą bezkarnie szdyć z dozoru i powagi Rządu. Rozgłoś W Pan niniejsze pismo ile możności, i każ go przez następujące po sobie dwa dni niedzielne po skończoném nabożeństwie z ambon ogłósć.

Królestwo Polskie.

Gazety Warszawskie z dnia 31. Sierpnia zawierają artykuł następujący:

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Mając sobie udzieloną przez Namiestnika do ogłoszenia odczwę Ministra Sekretarza Stanu obejmującą wołą Najjaśniejszego Pana, ażeby fundusze na wystawienie Bramy Tryumfalney zebrane, przeznaczonemi były na użytek iaki powszechnemu dobru poświęcony, pośpiesza z pożaniem iey do pism publicznych, iżby wyrazi tłumacząc e nieograniczoną Monarchy łaskawość, i czułą Jego o dobro swych poddanych troskliwość, w nayodleglejszych miejscach wdzięcznym i wiernym Wskrziesicielowi swemu Polkom wiadome, i poźniej potomości przekazane być mogły. — Dań w Warszawie dnia 28. Sierpnia 1816 r.

W Zastępstwie Ministra Prezydującego
Minister Stanu

(Podpisano) Jan Węgleński.

Za Zgodność:

(Podpisano) A. Karcki.

Minister Sekretarz Stanu.

Ma honor udzielić Namiestnikowi wola Najjaśniejszego Pana, wypisaną ią następującą:

Najjaśniejszy Cesarz i Król tkliwie przyjętym został oświadczeniem uczuciami wdzięczności i miłości wiernych swych poddanych Królestwa Polskiego, chcących, iak opiewa raport Namiestnika z daty 8/20 Maia r. b. wystawić Bramę Tryumfalną przy rogatkach, któremi Najjaśniejszy Pan wiechał do Warszawy. Serce J. Ces. Król. Moi umie oceniać ten nowy dowód przywiązania i chętnie onemuż prawdziwą przychylnością, odpowiada. Lecz rodzaj ten pomnika nie stosuje się do zamiarów, które w całym ciągu życia powodowały królami Najjaśniejszego Pana, a tem mniemy też do uczuć, iakimi J. Ces. Król. Mość był przenikniętym wiechając do stolicy Królestwa swego Polskiego. Opiece Wszemocnego i słuszności sprawy, w której obronie stanął, przypisać Młodości Pan pomyślny skutek, iaki usiłowania Jego uwieńczył; a zawsze dalekim będąc od żądy tryumfów i podbojów, nie iako zwycięzca, lecz iak oyciec wstąpił do nowych Państw swoich. Z upodobaniem uważał Najjaśniejszy Pan, iż wtedy postępowanie Jego przyzwolicie ocenionem, a cel życzeń trafnie postreżonym z stał. Trafiła w samey rzeczy do serca Jego Ces. Królewskiej Moi przedsięwzięcie założenia w każdym Woiewództwie przez nabycie małej własności gruntowej roczney nagrody dla rolnika, najbardziej sprawowaniem się swoim i przemysłem celującego. Przywiedzenie do skutku tego przykładowego ustanowienia nader przyjemnem byłoby Najjaśniejszemu Panu, przypominając one starość i szczególney bacności Władz właściwych. Najjaśniejszy Pan. oświadcza Namiestnikowi swemu, że jeżeli fundusz przeznaczony na wystawienie Bramy Tryumfalney już zebrany został, życzeniemby nastenczas Jego Ces. Królewskiej Moi było, aby nowy uczynek dobroczynności lub szczodroblowości oznaczył zamiary Najjaśniejszego Pana, ciągle do uszczęśliwienia swych ludów dążące. Ustanowienie na korzyść Inwalidów, klasy wsparcia potrzebującej, postępków cywilizacji lub też iakibądź inny pomnik rzeczywistej lub powszechney użyteczności poświęcony, mogłyby iedynie przez Najjaśniejszego Pana zostać w holdzie przyjętymi, gdyż dobre ludzkości będzie zawsze celem i nagrodą trudów jego; a dające kosztować poddanym swym wszelkiego, iakie mu okoliczności im ziędać szczęścia dozwalaia, pragnie Jego Cesar. Królewska Mość uwiecznić pano-

wania swego pamiątki. — W Petersburgu

d. 29. Czerwca 1816 r.

11. Lipca

(Podpisano) Ignacy Sebolewki.

Zgodna z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu Jenerał Brygady
(Podpisano) Kossecki.

Za Zgodność:

An. Kariski.

R o s s y a.

Rzeczywisty Kamerherr Piotr Książę Tiu-tiukin mianowany Marszałkiem dworu Jego Cesarskiej Mości, ze sprawowaniem razem dawniejszych obowiązków Vice - Dyrektora teatralnych widowisk. — Translator Kollegium Państwa spraw zagranicznych Stanisław Hrabia Chołoniewski, mianowany Kamesjunkresem dworu Jego Cesarskiej Mości.

Tauryckim Gubernatorem Cywilnym mianowany terażniejszy Gubernator Wileński rzeczywisty Radca Stanu Ławiński, a na jego miejsce Wileńskim Cywilnym Gubernatorem terażniejszy Gubernator Grodzieński rzeczywisty Radca Stanu Książę Drucki Lubecki; Grodzieńskim zaś Gubernatorem Cywilnym, były także Marszałek Gubernski rzeczywisty Radca Stanu Stanisław Ursyn Niemcewicz.

Wileńskiego Vice-Gubernatora Radcę Kollegialnego Bobiatyńskiego rozkazano przyłączyć do Heroldyi, a na jego miejscu bydź Sowietnikowi Kurlandzkiego Rządu Gubernskiego Hrabie mu Platere w i Zyb erg ow i.

Urządzenia chłopów Estońskich.

(Ciąg dalszy.)

Dzieci przedślubne, a późniocy za prawne uznane, równą z innemi część biorą. Dzieci Estonki bezmężney, są następcami macierzyńskiego tylko majątku. Majątek po zmarłych dzieciach, spada na ich rodziców. Po zmarłej żonie, mąż iest następcą całego iey majątku, do weyscia w powtórny śluby. Oyciec, za życia dzieci, zabierający się do powtórnego małżeństwa, ma podzielić się z dziećmi z pierwszey żony, posagiem przez nią wniesionym, i niemoże wziąć ślubu, bez złożenia przed Sądem świadectwa od dzieci pełnoletnich, a od opiekunów małoletnich, o dopełnionym dziele. Po zmarłych bez testamentu, są następcami dzieci, a iedli tych niema, wuuai, prawuami i

t. d. w dół; po bezżennym, i bezdzietnym, bierze oyciec, matka, dziad, babka i t. d. postępując w górę. Wdowa bezdzietna, bierze z majątku męzowskiego połowę wniosek; po bezdzietnej żonie, mąż bierze połowę tej majątku. W niedostatk następców z głównej linii, przechodzi majątek na krewnych z linii pobocznej. Płóć mężka ma pierwszeństwo w następstwie przed płcią żeńską; w podziale gotowego grosza bierze dwie części, a żeńska jedną, i wtedy tylko bierze majątek nieruchomości, kiedy niema następców męzkich, równego stopnia pokrewieństwa. W dzieleniu ziemi mają być części niemańsze nad dwie bezczki zasiewu zboża ozimego we trzech zmianach; starsi z męzkich następców, bliższymi są dę wzięcia części ziemskiej, młodzi wynagradzają się pieniędzmi. Jeżeliby o prawnych następcach wiadomości niebyło, a majątek do 500 rubli był wartości, czyni się ogłoszenie we wszystkich księgołach gubernii Estońskiej, przez trzy dni-niedzielną, i w tygodniowych gazetach Rewelskich, z oznaczeniem terminu rok i 6 niedziel; jeżeli majątek jest większy nad 500 rubli, ogłoszenie czyni się przez urzędy sądowe, i po trzy kroć we wszystkich gazetach Państwa Rossyjskiego, z terminem rok i 6 niedziel. Jeżeli nieznaydą się następcy, albo uznani będą za nieprawnych, majątek dostanie się gminie, w której zmarły był zapisany do rewizyi.

O następstwie przez testament. Chłop Estoński, niemający prawnych następców i dzieci z prawnego małżeństwa, przy zdrowym będąc rozumie, ma prawo przez testament naznaczyć następców podług upodobania. Żony, mające dzieci, za życia męża, nie mogą czynić testamentu, wyjąwszy co do ubożów niewieścich, odzieży i gotowych pieniędzy w posagu przyniesionych, które mogą zapisać dla dzieci; po śmierci męża, może zapisywać swój wniosek i spadek po mężu, komu się podobą, bez pokrzywdzenia jednak dzieci. Mąż także za życia żony umierając, nie może zapisywać posagu żony. Bezdzietne żony mogą przy śmierci posagiem swym rozrządzać; niezemężne zaś, ale wydzielone dziewczki i wdowy bezdzietne, mogą rozrządzać majątkiem tylko dobrobowym, ale nie ródowym. Rodzice nie mogą przez testament dzieci usuwać od następstwa, albo, jedno wyposażać sowiciej, niż drugie; czwartą jednak część majątku mogą zapisać, komu zechcą; w zdarzeniach przez prawo pozwolonych, usuwania prawnych następców od następstwa, i chłopci Estońscy mogą ich oddać. Słowny testament jest ważny,

jeżeli wolą swę umierający namaczy jasno i dokładnie, przy trzech, wiary godnych świadkach, z których dwaj koniecznie być mają z tejże, co i on gminy; jeżeli zaś umierający umiał pisać, testament słowny nie jest dostateczny, chybaby udowodniono, że już niemiał siły do pisania, kiedy czynił rozrządzenie. Testament na piśmie, powinien być podpisany przez czyniącego i trzech świadków. O woli rodziców, względem sposobu tylko, iak mają dzielić się dzieci, dość jest dwóch świadków, choćby nawet nim był pozostały mąż, lub żona, byleby ta wola nieprzechylała się za ich korzyść. Słowne oświadczenie woli testatora przed sądem, zapisuje się w księgach i w tajemnicy się utrzymuje. Testator w każdym czasie może swę wolą odwołać w okliczu Sądu lub świadków. Zapisy mogą być warunkowe, byleby te warunki niebyły niepodobne do uskutecznienia i przeciwne prawu. Jeżeliby warunkowych zapisów nieprzyjął ten, dla kogo one są uczynione, następstwo idzie za przepisem prawa. Młodotni, słabi, osoby nieprzytomnego rozumu, prawnie oddaleni od władania majątkiem, lub którym zupełnie przez prawo odjęty majątek, niemogą czynić testamentu.

O zapisach darownych. Darować, lub przez testament w darze zapisać, można tylko część czwartą majątku. Darowizny i zapisy darownicze są, uczynione przy dwóch świadkach, wary godnych. Darowiznę może cofnąć sam darujący, ale nie następcy; jeżeli darujący na wzajem otrzymał co w darze, cofnąć dar własny, powinien wrócić na wzajem dar sobie uczyniony. Mogą być darowizny pod warunkami, których brzoęcy jeśli nie dopełnia, usuwa się od darowizny.

Księga II. Rozdział V. O umowach. §. 176—209. Chłopi Estońscy, i ko udarowani prawami wolności Obywatelskiej, mają tem samem wolność wchodzenia we wszelkie umowy, prawami w pożyciu towarzyskiem pozwolone, a w szczególności, wchodzić w służbę, brać i puszczać w dzierżawę, dawać i brać pełnomocnictwa, być poręcznikami, kupować i sprzedawać, wydawać i brać obligi, zamieniać i darować w zastaw, wchodzić w towarzystwa i kompanie, słowem, przyjmować na siebie i wkladać na drugich wszelkie obowiązki, podług przepisów prawa. Jednakże, z bliższego względu na zatrudnienia ich stanu, prawo o umowach we dwóch zamyka się oddziałach: 1) o umowie służbowej; 2) o dzierżawie ziemi.

(Dalszy ciąg nastąpi.)